

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendö.

Pest, május 29. 1870. 22 szám.

GYÜJTÖKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: városháztér 6. sz. ide küldendö mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva

Közösügyi szózat.

„Közösügyes alkotmánynak“ —
Légy hive óh magyar!
Mely téged a „kétfejü sas“
Szárnya alá takar.
Mindőrökké dicsőitsed
Azt a hires pártot:
Mely számodra — Bécs kegyeért
Ily alkotmányt gyártott.

Ez alkotmány ugy tele van
Drágalátos jókkal:
Mint hemzseg a tulérett sajt
Emésztő pondrókkal.
Akcziz — fináncz — stempli — kvóta,
És delegatió,
Mind feltalálható benne
Rakással — e „sok jó“

Ez alkotmány adott neked
„Osztrák magyar nevet,“
A világ, — mely eddig „bámult,“
Ezentul csak „nevet,“
Neveti: hogy a régi hős
Tuhutum! Bendeguz!
Mai sarjadéka mint lett
„Ily hitvány gézengúz.“

„Független nemzeti léted,“ —
Csalódásod álma,
Mivel „pénz és hadügy“ nélkül
Egy nemzet se áll ma.
Véred, pénzed pedig folyvást
Szivja Ausztria,
Ekkép te nem lehetsz nemzet,
„Csak nemzet pária.“

Országod ugy szerepel, mint
„Lajthán inneni rész,“
Igy hát annak még neve is
Örökre elenyész,
A világ ámul, s azt hiszi,
Hogy tán mint Ninivé:
„Magyarország is elsülyedt“ —
És ugy lön semmivé.

Közösügyes alkotmánynak
Légy hát hive magyar!
Mely téged a kétfejü sas
Szárnya alá takar;
Mindörökké dicsőitsed
Azt a hires pártot:
Mely számodra Bécs kegyeért
Ily alkotmányt gyártott.

PAPIRRÁGÓ.

Nógrádi búcsú krónika!

Filléresi Uzub levele. Bilyogosi Zachariáshoz.

Isten veled Nográd! jobbak hazája! sak mikor majd elhagyok dus széna termő hataridat, fogok en gondolnyi milyen jó van nekem most dolga, hogy hata megete érzi tigedet!

Szegényül gyüte en belid! fajdalom nyolcz iv mulva, nem repülhetem ki belüled nyakig adosagal.

Enél sak lene egy nagyob mestersig: baloldali kipviselöt benned megvalasztani.

Kérdezed baratom, miért hagyok én el ezt a poral, saral, palinkaval és tót nyelvel folyó ikes szip hazat?

1-ször, mert zenyim tót dialektusa nem érti itt semmiféle halandó, én pedig nem értek ide való tót zember!

2-szor, mert nagyon filek, hogy születendő kis fiamat, elveszi baba asszony kezibül nemes varmegye, — ra fogja, hogy fogja leni belüle prida pazarló, és elöre rendeli neki nagy korusagara gondnokot; igy tete legközelebi bizotmanyos gyülésbe is; alkalmasint eszibe jutota nemes varmegyinek hires anekdota, mikor csizli elöre meg verte este inasat, mert tudta hogy masnap disznoöléskor, fogja kenyir nélkül enni szalonna!

3-or, mert rémsigesen orditoza benem lelkiismiret, a miért egy szöke legény és egy barna kis lany segitete én szent hazasagal összeboronalni.

4-szer, mert oly gyönyörüsiges arany liteze enyim jövedelem, és nyakamba rott jövedelmi adó közte; hogy szándikozok propositiot teni financz ministernek, fizese nekem évenkint jövedelmi ado, mit tölem kivanja, aztan szedjen ő zenyim egisz jövedelem! raadasul még adosagomat is magaval vihet Lonyai ur Bicsbe — hagyja ő itt helyete ugy is elig!

5-ször végre, mert semi nem sikerüli nekem ebe szerencsitlen varmegyibe! utojara akarta én megnyitni hazasag csináló intézet! let ez is futts! mert mosiö Fips Sneider csinalta oly rimsiges spektakulum, hogy Gyöngyösröl ide elhalatzota!

No szip kezdet! ez akarta felspékelni mert nem kapta felesig! a masik tan egy év mulva nyarsat üti pókhasamba, mert megkapta felesig!

Igy nem alkuttunk! Szaladok Somogyba! bealok banditanak, akarok mondani baloldalinak, seczko jedno mint Matyi baratom mundja, pedig ő kemény zember jakita csont!

No hat isten velünk! most mar had fujon mas nogradi krónika! ha nagyon szeretnik B.-Gyarmatot, kivanok neki, hogy szaporodja gyarapodja magat zsidoba, prokatorba meg molnarba (Lonyaiféle molnart értek, ki jövedelmi adót örli, boldog nip szamara); de igy csak kivanok: hogy maradja minden is statu quo, csak én kiszaladhatok belüle!

Szervus
Filléresy Uzub.

KERGETI PALI Káró kineveztetvén pénzügyminiszternek, biztositva vagyunk:

1. hogy körme alatt kikel a retekmag.

2. hogy fél mázsa hájjal szaporittatik a commentiója csizma kenőtsre.

3. hogy nemsokára elviszik Debreczenbe a megürült contrascriba hivatalra, hova gravis ember kell, ki guttural hangon adhassa elö a legotrombább sophismákat, és miután arra Kerge Palinál alkalmasabb ember nem találtatik, ha máskép nem tehet reá szert Debreczen városa, ellopatja.

4. hogy a négyszögletü attitudök simább betanulását, mindennap a tükör elött tanulja a leghiresebb tánczmestertöl, különösen pedig Menyus ur mimkáját, és gesztikulatióit fogja utánozni.

Egy szemét domb.*)

Te jeleled hát, ahol kifolyt
Zrinyi s Frangepán hős vére.
Kiknek a hazaszeretetért
Hóhér pallos lett a bére;
Hol egykor az a vérpad állott,
Hol legördült a két szép fő..
Áll az emlék: mert a szemét domb
S rajta a szemét folyvást nő!

Melletted van az emlék tábla
„Quia caecus caecum duxit
Ambo faveam cecidere“
S most már mindkettő ott nyugszik!
S egy szemétdomb jeleli most meg
Azt a szomoru gyász helyet:
Hol a hóhér pallos megvillant
Ama két nemes fő felett!

Én nem tartom azt gyalázatnak,
Hogy külföldön szemét domb a
Jel, — amely azt mutatja, hogy hol:
Esett el e hon két fia!
De a szemétnél is szemetebb
Az, — hogy itthon se kiméllik
Emléküket, s a hol csak lehet
A szemetet rájuk vetik!

Közösügyes történet — iró
Szilágyi Sándor megirá:
Hogy szivüket nem honszerelem
De aljas önérdek birá.
Bécsi könyvtár kiszolgáltatá
Az igaznak mondott okmányt,
Ő meg aztán az elhunytakra
Szemét után szemetet hányt!

Nem egyedül álsz hát piszkoddal
Bécsujhely sörháza előtt —
Van itthon is elég szemétdomb
A dicsők emléke helyett!
Valahányszor egy igaz honfi
Nemzetünk javát akará..
Mindanyiszor elő állottak
S szemét dombot raktak reá!

*) Az „Ellenőr 113 számában a 414 lapon ez áll: „Zrinyi és Frangepán kivégeztetésének helye Bécsujhelyen szemétdombul szolgál egy sörháznak.“
Ennek olvasása szülte e verset. N. B.

Rákóczin ma is rajta nóta...
Kossuth apánk is igy jára...
Görgei Pesten mulatozik...
Vigyáznak Hentzi szobrára...
Sok éhenkórász rongy gazember!
Kinek szemét lelke, teste..
Felhizott már, mert mindig csak a
Hatalmasok kegyét leste!

Nöjj hát „bécsujhelyi szemétdomb“
Takard el, fedezd el a vért,
Mit a „hóhér pallosa“ ontott
Dicső „haza-szeretetért“!
Hirdesd, hogy a magyar tiszteli
A hősök dicső szellemét,
Mert az emlék, — mit nekik emel —
Kün, és idebent is — szemét!

Nagy Bögős.

Andrássi jó tanácsai Kerge Palihoz.

No szógám! ha már pénzügyminiszterré ütöttelek a pápai professorságból, légy alázatos, engedelmes, ravasz, előrelátó.

A fölötted állók iránt csuszó mászó,

Az alattad állók iránt, dölyfös goromba, hisz ez ugyis veled született természeted.

Soha se felejtsd el kitüzött czélunkat, mely ekkép hangzik: „Uralom“.

A laikusok iránt légy szigoru; az adót pedig hajtsd be executióval, mint érdemes elődöd Lónyai!

Zsebeinkről se feledkezzél meg, ugy intézkedj, hogy azok mindig tömve legyenek, igy fogsz megfelelni a mi várakozásunknak.

Jókai, Majoros Istvánt az Üstökösben Stefan Milimárinak keresztelte el.

No ha a Ludas Matyin állna, Jókait kultuszminiszternek tenné meg, mivel minden vallásfelekezethez sejdit valamit, s miután van benne egy rész zsidó, egy rész kálomista, egy rész pápista is, egyszersmind meglehetne tenni luteránus superitendesnek is.

Ha igy nézed

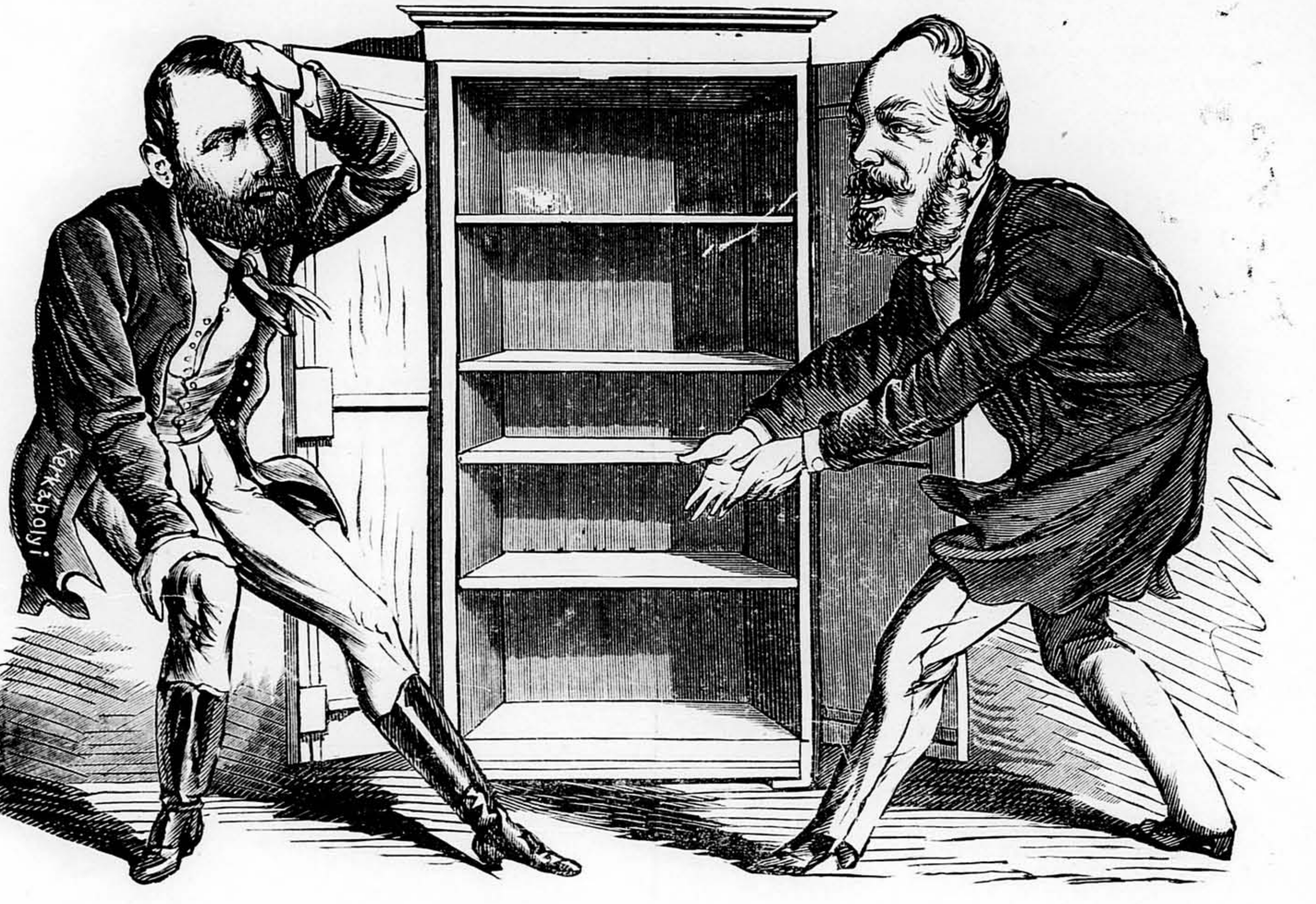

Ha igy nézed, egy disznóvá vált zsidó!

Borsszem Jankó.*)

*) Egy kis revange Estvány bácsi botjára.

Lónyai átadja a cassát Kerkápolinak.

K e r k á p o l i : Hol a kincs?
L ó n y a i : Nincs.
K e r k á p o l i : Jaj Menyus! te hát *„tul mentél azon határokon, melyeket a pénzügyi jövö veszélyeztetése nélkül átlépni nem szabad.“*

Puffancsok.

A franczia kormány elhatározta, hogy a c s a l h a t a t l a n s á g i dogma szószékröli hirdetését betiltja. — Hát a mi karthausi ministerünk valjon mit teend?

Hát elöször is tanácsot kér gróf Czirákytól, másodszor pedig kezet csókol páter Tritytrotynak, a hivek pedig egyék meg a jó friss szénát, ugy is most a kaszálás ideje.

Szeniczey Ödönke multkor midön a honvéd föparancsnok Pakson volt, felöltözött honvéd föhadnagyi egyen ruhába s tisztelget nála. Feri bátyja is ott levén, megunta már látni az izén a bársony izét, ugy szólott kedves öcsikéjéhez: ugyan tisztelt föhadnagy úr, legyen szives megmondani az én Ödön öcsémnek, jöjjön hozzám egy szóra, szeretném megkérdezni töle, hogy mivel érdemelte ki, hogy a szabó ilyen ruháért küldjön a nyakára k o n t ó t.*)

*) Ugy édes principális uram ne piszkálja azt az Ödönkét, mert bizony még hiressé teszi! Szedő.

Jobboldali celebritások.

II.

Lónyai Menyhért.

Lantom vagyis: d u d á m ! most tégy ki magadér
Egy-egy piczulát kapsz minden szép szavadér,
Oh mert a kit én most akarok dicsérni:
Nem holmi f i t y f i r i t y ordinárė férfi.

Ember ez a talpán — a ki felmarkolta! —
A közösügy — s quotát mindég h ö n pártolta.
Hjajh! lett is belőle oly hires pénzügyér;
Milyen — nem fillentek (?) — száz emberrel felér.

Hogyha nem nem is mondom, mindenki tudja már,
Hogy Lónyai Menyus ez a s z é p v i r á g s z á l,
Tizenkét vármegye határán sem terem
Több ilyen m á k v i r á g, mint az én emberem.

De hogy minél előbb térjek a dologra:
„Az ö érdemei felrugnak ám sokra"
Kormánypárti lapok legalább azt mondják. . .
. . . Hja! a tavasz termel böven b o l o n d g o m b á t

Annyi szent igaz, hogyha ö nincsen ugy a
Magyar c u l t u r n e m z e t sohasem virulna.
S hogy büvésznek tartsa ez a mivelt világ:
Egy néhány millió deficzitet csinált.

Hjej! de igy jutni fel az u b o r k a f á r a
Nem nagyon igyekszik semmiféle á r v a.
Ez csak Menyuskától sülhetett ki csupán,
Ki szeret futkosni c s á b o s képek után.

A mameluk tábor a zsoldos had, — persze —
„Helyes"-t „jólvan"-t „éljen"-t o r d i t o z o t t erre,
Nem is sejté talán, hogy rokon hangjára
Rögtön ráösmert egy i d ö j ó s l ó p á r a

No de akármikép csürjük és csavarjuk:
Kapott biz ő sokat, járt biz ő rá sok rúd!
G a z d á l k o d n i nem tud, vagy ha tud n e m a k a r
Inkább k e z e l s csak is önmagának kapar.

A temesvári fát nem emlitem, óh hisz
Ezt már tudja még az ostoba ficzkó is,
Annyiszor megverték vele szegény jámbor:
Hogyha eszibe jut, még most is nyög, tántorg.

Az „a d ó r e f o r m"-ot, s a „k ö l c s ö n"-t se bántom,
Emberül elcsépelt szalma ez mind, — látom —
Nem is érdemelnek ütlegnél egyebet
Azt pedig — mint tudjuk — kaptak már eleget.

Menjünk inkább kissé az országgyülésre,
Lássuk, hogy a Menyus miket visz itt végbe,
Tetlenül soh' sem ül: ceruza markába,
Jegyez, mozog szája, feje, füle, lába.

Hogyha col'egáit sarokba szoritják,
Minthogy ő jól tudja mindennek a nyitját,
Oltalmába veszi őket s védi hősen,
Omlik belöle az „e g y é b i r á n t" böven.

Ha ő ki nem huzza társait a sárból:
Akkor bizonyosan kiverik a várból,
Kohol is ferdit is, f ü l l e n t is annyit, hogy
Az ember türelme utoljára kifogy.

No de — hála istennek! — most jutott eszembe,
Egy csepp méz mégis van a méregkehelybe:
Közöspénzügyér lett, itt hagyott bennünket
S megörvendeztetė szomoru szivünket.

Ilyen okos dolgot soh sem tett, ugy bizony!
No erre a nyüstyit egy q u a t e r k á t iszom,
Hisz ezen csak örül minden jó hazafi,
. . . De legjobban mégis — K e r t i k a p o r K a r i.

ÁSPIS.

Adomák.

Az egyszeri kálomista és pápista pap mindig küzdött egymással a prédikátzióban, egyik kihallgatta a másikát s következö vasár nap refutálta.

Egyszer nagy földrengés volt azon a vidéken, a kálamista pap következö vasárnap e szavakat vette fel textusul: „megrázom az eget és földet" s hatalmas prédikátziót mondott róla.

A pápista pap kifogyván, a fujtásból, nem tudta miként refutálja e hatalmas beszédet, szólott azonban mégis ilyeténképen: „a mult vasárnap az a kálamista pap az ö felfuvalkodott kevélységben azt prédikálta, hogy ö megrázta az eget s a földet; én pedig azt mondom erre szerelmes atyámfiai, hogy megrázta azt a bolondos nagyfejét.

Az egyszeri kolduló barát mindig egy bizonyos gazdához szokott szállni X. . faluban, hol mindig szivesen látták. Egyszer éppen disznóölés előtti napon érkezett meg s vacsora után csakhamar lefeküdt. A gyerekek előre örültek a disznótornak s mondogadták egymásnak, hogy jaj de jó lesz, holnap reggel megöljük a barátot.

Ez a gyerekek által emlitett barát nem volt egyébb, mint egy kövér disznó, mit fekete szőre miatt, barátnak neveztek el.

A barát csak hallja ám, hogy megölik a barátot, már a késeket is megköszörülték, kapja magát. kiugrik az ablakon, s vesd el magad, neki a keritésnek. Ez azonban jó magas volt s a barát nem tudott átmászni rajta, gondolta hogy reggelig majd csak meghuzza magát s akkor majd odább áll. Mig igy tapogatódznék a setétben, egy ajtót talál, mit kinyitván, meghuzza magát s elalszik; a disznó pedig kiugrik az ajtón.

Reggel jönek ám a disznóölők, s az egyik gyerek csak elkezdi: édes anyám! osztán nekünk mindjárt megsüsse ám a barátnak máját. A barátot már a nehéz kórság is gyötörte ezek hallatára. A mint betekintnek az ajtón, hát a legnagyobb álmélkodással látják, hogy a disznó helyett egy barát van a hidasban. Az asszony elkezdi hányni magára a keresztet siránkozva mondván: no lássa kend apjuk! mindig mondtam hogy azt a szent nevet ne adják kendtek a disznóra, lám most megvert a isten bennünket s baráttá változtatta a disznónkat.

Cs. . uramnak Kecskeméten az a szokása volt hogy néha ha megunta magát, elkezdett fenn hangon beszélgetni. Egyszer egy estve a temető megett elérte az eső, bement hát a halottas szinbe s rágyujtott. Egyszer azonban csak rájön a bolondos szokás, elkezd fennhangon magával beszélgetni, s a többi közt azt is mondá: „hát ugyan ti halottak mit csináltok ilyenkor?"

Egy az eső elől már előbb a sarokba huzódott öreg koldus megszólal erre: „hát bizony Cs. . uram! ki alszik ki pipál! No hiszen Cs. uramnak se kellett több', . eshetett az eső ? . . se árok nem volt előtte, ugy lódult hazafelé mint a kit ostorral vágtak.

Epigramm.

(Lónyai Menyus emlékkönyvébe.)

Drága valál! óh drágább mint egy l á n c z h i d i r é s z v é n y,
Drágább mint maga tán nagy „O r i e n t" a Dunán?
Annyi vasut, gépgyár s szabadalmak! — mit a világra
Szült a piros kuffer, s biboros ékü fotell. .
Mind, mind méreg drága.ereklye, becses minekünk, mert
Pénz ment érte, de sok sárga arany spicula . .
Nagy poczakos könyvben mutatád be a „H á z"-nak elé, mi
Megmaradott tárczád hat milliós fenekén . .
— Oh! de ki lenne erős, hogy számra sorolja elő most
Annyi babért aratott érdemidet Menyusom!
Itt hagyod emlékül itt hirneves ónpiculáid,
Bélyeget, accizt és drága de rosz trafikod.
Óh pedig ezt kivihetnéd Bécsbe magaddal akár mind,
Ráadnók szivesen Bőze fináncz generált.
Drága valál nékünk, de ha mégy, hát rajt' szaporán csak. .
Béke veled, s gróf B e u s t . . nyujtsa baráti karát.
Menj, menj, Bécsbe Menyus! menj, hidd el, nem siratunk meg,
Itt marad árnyékod . K e r t i k a p o r k a Pali!

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Siklósról: Öreg Gyenizs István gyüjtése 2 ft 60 kr.

Tápió-Szeléről: márczius 15 kén tartott ünnepély alkalmával Kis János aljegyző ur gyüjtése folytán: Kanyó Gergely jegyző 1 ft, neje Spanyik Katalin 40 kr, Kiss János aljegyző 30 kr, Zsiray József ev. tanitó 30 kr, Nagy Pál ev. tanitó 30 kr, Márton István biró 20 kr, Veres Endre állatorvos 30 kr, Sipos József esküdt 20 kr, Matisz István 30 kr, Szántha Mihály 20 kr, Pándi Mihály 30 kr, Szelik Gábor esküdt 20 kr, Kocsek István egyh.-gondnok 30 kr Klein Mózes esküdt 40 kr, Rozenfeld Jákó közgyám 40 kr, Zádory Imre 30 kr, Csepetányi András 30 kr, Klein Miksa postakezelő 30 kr, összesen 6 frt.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen a rokkant honvédek menházára: 395 frt 60 kr. és két huszas.

Fricskák.

Midőn a falu égett, a czigány a falu végén felsohajtott: „Hej! nem adom száz forintért, hogy semmim sintsen“ — nem féltette hogy eléghessen valamije.

Ily formán fohászkodott egyik országos ülésben gr. Csáky Tivadar is, midőn azt mondá: — „hogy ő bátran kilép a közvélemény elé, és nem fél tőlle.“

Persze hogy nem, mert nincsen neki mit vesztenie, ezen bátorságot pedig porosz tallérokon vette meg.

Menyus a legutolsó beszéde alatt, nagyon erősen törülgette arczát; — nem tudjuk a könnyeket akarta-e eltörölni, vagy pedig könnyeket akart kitörölni szemeiből, hogy a szemfényvesztési előadás egészen sikerült legyen?

Nyilt levilke méltóságos B. Majthényi László urhoz.

Másik ivel ezelőte kintelen volta in miltoságodnak demuncialni egy ambulans tisztviselőjét, ki ipensigel nem dolgozta semmi! miltóságod aztan két hit alutt kegyeskedte ütet büntetésképen Hont-Varmegye törvényszéki ülnökének megvalasztatnyi — akarok mondani — alkotmányosan kinevezni! az az 600 ft fizetis helyet 1200 ivi fizetisel megbüntetni!

Lelkesitő jó pilda altal alazatosan jelentek, ha netalantan ismét gyüne üresedisbe, nemes Hont-Varmegyibe egy facir ülnök alamas; megint rekomendalhatom egy darab szolgabiró, ki nem dolgoza ugyan, de ki nagyon szeretne 1200 ft évi büntesésibe magát riszesülni!

Csak tesik nevit kirdezni, azt is megmondok!

Ajánlok magamat gratiajaba!

Datum B.-Gyarmath, 1870-ik évben.

Vin Kronikas.

Méltóságos urak!

Méltóságos urak, ott a felső táblán ..
Rosz tanácsokat ád önöknek a sátán,
Hogy nem hagyják már el azt a czudar gőgöt?
Hiszen már e miatt sokan mondtak csődöt.

Kik önök uraim, hogy ugy követelnek?
A törvényhozásnál, kit, s mit képviselnek?
Tán bizony a népet, vagy a szabadságot?
Dehogy azt, — rút önzést, ocsmány rangkórságot.

Bot kell a parasztnak, ez az önök elve,
A pohár ma holnap csordultig lesz telve,
Vigyázzanak, mert ha igy fognak haladni:
Türelme a népnek eltalál szakadni.

Az igaz ügy kortese.

Gyorspósta.

Sziparény Petro zatyafinak.

Ha meggyógyitott a versem,
Illő, hogy részem is legyen
Abb' a jó ostyepkába ...
Küldj hát egypárt a Matyinak
Ő meg majd inditja utnak
A Nagy Bögös lakába.

N. B.

Felelös szerkesztö és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Rajzoló: APPELRÁTH.

Pesten. 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.

Mészáros Károly